

ЛУИС ДЕ ЛЕОН ЯСНА НОЩ

Превод от испански: Александър Муратов, Атанас Далчев, 1978

chitanka.info

На Диего Оларте^[1]

*Когато гледам небесата
от светлини безбройни украсени,
а после вирам се в полята
от дълга нощ обиколени
и в дрямка и забрава потопени;*

*любов и мъка във гърдите
събуждат смут, подобно огън ален,
без да усетя от очите
изтръгват ми поток кристален
и казвам аз накрая с глас печален:*

*О, храм на красота свещена,
обител, от сияния обзета,
макар и горе в теб родена,
каква съдба, каква несрета
държи в тоз чер затвор душата клета?*

*Какво безумство отстранява
от истината свята сетивото,
та без да иска, то забравя,
че е божествено доброто
и гони празни сенки във живота?*

*Отдаден на мечта щастлива,
човек нехай за своя дял, додето
със крачката си мълчалива
безспирно се върти небето
и дните на живота му краде то.*

*Събуждайте се вие, смъртни,
и погледнете как сте оцетени,
ще могат ли души безсмъртни,
от добротата сътворени,
с лъжата да живеят примирени?*

*Ах, погледа си подигнете
към вековечната небесна сфера,
от днес прищевките презрете,
със суета и със химера
живота ви изпълвали довчера.*

*Не е ли малка точка само
земята наша тромава, сравнена
с изображението голямо
на величавата вселена
преобразяваща, преобразена?*

*И кой не се учудва много
от сговора на светилата славни
и от движението им строго,
от стъпките им, тъй неравни,
а всъщност съразмерно плавни?*

*Търкаля колело сребристо
луната и светлика му изпраща,
де властва знанието чисто
и ненагледна и блестяща
Венера пътя на Меркурий хваща;*

*след тях по други път небесен
Марс кървав и сърдит си следва хода
и кротко Юпитер понесен
сред толкоз благо и изгода
с лъча си влюбен прояснява свода;*

баща на вековете златни

*кръжи Сатурн по божата повеля,
сътвездията благодатни
като добра разумна челяд
имането от светлина поделят.*

*И всичко туй когато знае
и низостите на земята съди,
кой не ридай и не желае
душата волна пак да бъде
и да витае радостна навсъде?*

*Блаженството е тук дълбоко,
тук властвува покоят, тук смирена
върху престола си високо
седи и Любовта свещена,
със почит и наслади окръжена.*

*Безкрайно чудна красотата
тук цяла се показва; и сияе
невинно бяла светлината,
защото мръкване не знае,
тук вечна пролет грее и ухае.*

*О, вий, поля необозрими!
О, пасбища прохладни и приятни!
О, извори неизтощими!
О, вие, лона благодатни!
И долини с богатства необятни!*

[1] [Диего Оларте](#) — приятел на поета. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.